

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/118/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217418
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217418.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zast. Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietla.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 4C/118/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp.zn. 4C/118/2012, 4C/145/2012, 4C/150/2012, 4C/162/2012, 4C/172/2012, 4C/176/2012, 4C/190/2012, 4C/204/2012, 4C/209/2012, 4C/249/2012, 4C/251/2012, 4C/253/2012, 4C/269/2012, 4C/279/2012, 4C/290/2012, 4C/298/2012, 4C/307/2012, 4C/310/2012, 4C/329/2012, 4C/334/2012, s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/118/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy,

aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci vytýčené na 16.6.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/81/2012. O nevyhlúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením č.k. 2NcC/81/2012-14 zo dňa 22. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal elektronickým podaním zo dňa 30.5.2013, ktoré došlo na súd 31.5.2013 a bolo doplnené písomným podaním 14.6.2013 a pred pojednávaním vytýčeným na deň 3.6.2013 žiadal termín pojednávania zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 30.5.2013 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 2NcC/81/2012. O návrhu na prerušenie konania tunajší súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/118/2012-60 zo dňa 7. júna 2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/334/2013-91 zo dňa 17.9.2013 nadobudlo právoplatnosť 31.11.2013. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením č.k. 4C/118/2012-60 zo dňa 7.6.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/81/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu a v konaniach ZE notárske zápisnice. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/570/2010 (týka sa spisu 4C/118/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 16.7.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému S. Š.Č. pre vymoženie istiny 487,66 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 18425/2009 zo dňa 18.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.12.2009 a vykonateľnosť 17.12.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 30.8.2010. Uznesením č.k. 11Er/570/2010-10 zo dňa 7.9.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 13CoE 90/2010-31 zo dňa 31.1.2011 odvolacie konanie zastavil v dôsledku späťvzatia odvolania oprávneným. Následne uznesením zo dňa 16.3.2011 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/2/2010 (týka sa spisu 4C/150/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 8.12.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej O. I. pre vymoženie istiny 736,78 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 15800/09 zo dňa 30.10.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.11.2009 a vykonateľnosť

26.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 4.1.2010. Súd výzvou z 15.1.2010 vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 25.6.2008 za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekútor reagoval dňa 23.1.2010, zmluvu o úvere nepredložil z dôvodu, že súd nie je oprávnený preskúmať exekučný titul a preto po konzultácii s oprávneným nepredloží zmluvu o úvere. Uznesením č.k. 11Er/2/2010-10 zo dňa 4.3.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 2CoE 299/2010-27 zo dňa 28.5.2010 prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia k 28.6.2010 súd exekučné konanie uznesením zo dňa 26.7.2010 zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 28.7.2010 .

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/600/2009 (týka sa spisu 4C/162/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 5.8.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. D. pre vymożenie istiny 238,81 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 05858/09 zo dňa 9.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18.9.2009. Súd výzvou zo dňa 28.9.2009 žiadal exekútora predložiť zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 9.6.2008 za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekútor reagoval oznámením dňa 8.10.2009 podľa ktorého výzvu na predloženie zmluvy zaslal oprávnenému. Oprávnený zmluvu nezaslal a tak súd 20.10.2009 urgoval oprávneného predloženie zmluvy o úvere, oprávnený podaním zo dňa 30.10.2009 oznámil, že žiada o predĺženie lehoty na vybavenie a predloženie výzvy o 60 dní a v tejto lehote 60 dní sa napriek doručenej výzve podaním datovaným dňom 13.11.2009 dožadovoval informácie o stave konania. Súd oprávnenému oznámil, že o žiadosti na vydanie poverenia súd rozhodne po predložení úverovej zmluvy. Úverová zmluva však oprávneným nebola predložená, pretože oprávnený 4.1.2010 oznámil, že takáto žiadosť o predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok nemá oporu ani v exekučnom konaní a ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením č.k. 11Er/600/2009-15 zo dňa 24.2.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 3CoE 309/2010-27 zo dňa 28.5.2010 prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti súd exekučné konanie uznesením zo dňa 5.8.2010 zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 7.9.2010 .

Z registra tunajšieho súdu a príslušných uznesení spisu 11Er/613/2009 (týka sa spisu 4C/249/2012 - žaloba označená ISTINA RS, spis 11Er/613/2009 je pripojený k 11C/339/2012, ktorý bol spojený na spoločné konanie pod sp.zn. 11C/113/2012 a tento spis sa od 1.4.2014 nachádza na Najvyššom súde SR) súd zistil, že žiadosť exekútora bola súdu podaná 25.9.2009. Dňa 5.10.2009 súd žiadal súdneho exekútora o predloženie zmluvy o úvere č. 74310150 zo dňa 18.6.2008, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Zmluva nebola predložená, preto súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere 20.10.2009 a súčasne zaslal tento prípis na vedomie exekútorovi. Oprávnený úverovú zmluvu nepredložil, žiadal o podanie informácie o stave konania, pričom súd 23.11.2009 oprávnenému oznámil, že o žiadosti exekútora na vydanie poverenia bude rozhodnuté po predložení úverovej zmluvy. Z uznesenia zo dňa 24.2.2010, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá vyplýva, že zmluva o úvere nebola predložená z dôvodu, že podľa exekútora a oprávneného vyžiadanie zmluvy o úvere nemá oporu v zákone a exekučný súd nemá právo preskúmať exekučný titul. Uznesením zo dňa 24.2.2010 sp.zn. 11Er/613/2009-15 súd zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorému bol spis predložený 10.5.2011. Krajský súd uznesením zo dňa 28.5.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré v spojení s uznesením krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 28.6.2010. Následne uznesením z 29.7.2010 bolo exekučné konanie zastavené a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.10.2010.

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/67/2011 (týka sa spisu 4C/251/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 18.1.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Q. Č. pre vymożenie istiny 475,--

eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 09391/10 zo dňa 12.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.11.2010 a vykonateľnosť 5.11.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 7.2.2011. Uznesením č.k. 11Er/67/2011-10 zo dňa 21.2.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia k 16.3.2011 súd exekučné konanie uznesením zo dňa 24.3.2011 zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 4.4.2011.

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/106/2011 (týka sa spisu 4C/253/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 7.2.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Y. E. pre vymoženie istiny 768,53 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11357/2010 zo dňa 29.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.12.2010 a vykonateľnosť 23.12.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.2.2011. Uznesením č.k. 11Er/106/2011-10 zo dňa 8.3.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Po nadobudnutí právoplatnosti k 30.3.2011 súd exekučné konanie uznesením zo dňa 5.4.2011 zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 4.5.2011.

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/289/2009 (týka sa spisu 4C/290/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 24.4.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. P. pre vymoženie istiny 450,11 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 12520/2008 zo dňa 17.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.1.2009 a vykonateľnosť 15.1.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.5.2009. Súd výzvou zo dňa 3.6.2009 žiadal exekútora predložiť zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.2.2008 a všeobecné obchodné podmienky za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekútor reagoval oznámením dňa 10.6.2009, ktorým odmietol zmluvu predložiť z dôvodu, že exekučný súd nemá právo preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotovenie exekučného titulu. Dňa 23.9.2009 zaslal oprávnený súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Oprávnenému bolo oznámené, že o žiadosti súdneho exekútora bude rozhodnuté po predložení zmluvy o úvere a súčasne bola oprávnenému zaslaná urgencia o predloženie zmluvy. Oprávnený podaním zo dňa 23.10.2009 žiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o 60 dní, pričom 29.12.2009 oznámil, že zmluvu o úvere nezašle, pretože exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku. Uznesením č.k. 11Er/289/2009-14 zo dňa 24.2.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 3CoE 253/2010-24 zo dňa 31.5.2010 prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia ku dňu 22.6.2010 súd exekučné konanie uznesením zo dňa 26.7.2010 zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 23.8.2010.

Zo spisu tunajšieho súdu 11Er/289/2009 (spis pripojený k spisu 4C/190/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 24.4.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. P. pre vymoženie istiny 450,11 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 12520/2008 zo dňa 17.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.1.2009 a vykonateľnosť 15.1.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 25.5.2009. Súd výzvou zo dňa 3.6.2009 žiadal exekútora predložiť zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.2.2008 a všeobecné obchodné podmienky za účelom posúdenia exekučného titulu v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Exekútor reagoval oznámením dňa 10.6.2009, ktorým odmietol zmluvu predložiť z dôvodu, že exekučný súd nemá právo preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotovenie exekučného titulu. Dňa 23.9.2009 zaslal oprávnený súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Oprávnenému bolo oznámené, že o žiadosti súdneho exekútora bude rozhodnuté po predložení zmluvy o úvere a súčasne bola oprávnenému zaslaná urgencia o predloženie zmluvy. Oprávnený podaním zo dňa 23.10.2009 žiadal o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o 60 dní, pričom 29.12.2009 oznámil, že zmluvu o úvere nezašle, pretože exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia -

rozhodcovského rozsudku. Uznesením č.k. 11Er/289/2009-14 zo dňa 24.2.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania podaného oprávneným vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 3CoE 253/2010-24 zo dňa 31.5.2010 prvostupňové rozhodnutie o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia ku dňu 22.6.2010 súd exekučné konanie uznesením zo dňa 26.7.2010 zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť 23.8.2010. Tento exekučný spis už bol oboznamovaný v rámci spisu 4C/290/2012, kde je žalovaná ISTINA-RS, teda dôvodom pre podanie žalobného návrhu bola skutočnosť, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola zamietnutá. V tomto konaní sa žalobca domáha náhrady škody z dôvodu, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote.

Z registra tunajšieho súdu a príslušných uznesení spisu 11Er/781/2010 (týka sa spisu 4C/269/2012 - žaloba označená ako NZP, spis 11Er/781/2012 je pripojený k spisu 8C/145/2012, ktorý bol spojený na spoločné konanie pod sp.zn. 8C/95/2012 a tento spis sa v súčasnosti v dôsledku dovolania podaného žalobcom nachádza na Najvyššom súde SR) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora bola doručená 26.11.2010. Keďže spolu so žiadosťou súdneho exekútora bola predložená aj zmluva o úvere, súd rozhodol uznesením zo dňa 8.12.2010 a žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorému bol spis predložený 19.1.2011. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.6.2011 odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Uznesenie o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia nadobudlo právoplatnosť 31.12.2010.

Z registra tunajšieho súdu a príslušných uznesení spisu 11Er/67/2010 (týka sa spisu 4C/298/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 19.1.2010 pred súdnym exekútorom bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému X. S. pre vymożenie istiny 1 096,03 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 19170/09 zo dňa 23.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.1.2010 a vykonateľnosť dňa 7.1.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 2.2.2010. Súd výzvou zo dňa 9.2.2010 vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 17.6.2008 a všeobecných obchodných podmienok s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor reagoval podaním z 21.2.2010 a súdu oznámil, že po dohode s oprávneným sa rozhodli nepredkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie ani v priebehu exekučného konania, keďže takáto žiadosť súdu nemá oporu v zákone. Po doručení tohto vyjadrenia exekútora uznesením č.k. 11Er/67/2010-10 zo dňa 9.3.2010 žiadosť zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 2CoE 304/2010-27 zo dňa 28.5.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.6.2010, súd uznesením zo dňa 26.7.2010 exekučné konanie zastavil právoplatne ku dňu 28.7.2010.

Zo spisu 11Er/974/2009 (týka sa spisu 4C/329/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 21.11.2009 pred súdnym exekútorom bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej U. K. pre vymożenie istiny 548,98 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12527/09 zo dňa 19.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.9.2009 a vykonateľnosť dňa 1.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 28.12.2009. Súd výzvou zo dňa 12.1.2010 vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.1.2008 a všeobecných obchodných podmienok s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor reagoval podaním z 18.1.2010 a súdu oznámil, že po dohode s oprávneným sa rozhodli nepredkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie ani v priebehu exekučného konania, keďže takáto žiadosť súdu nemá oporu v zákone. Po doručení tohto vyjadrenia exekútora uznesením č.k. 11Er/974/2009-10 zo dňa 4.3.2010 žiadosť zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 3CoE 301/2010-27 zo dňa 31.5.2010.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti

exekútora na vydanie poverenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.6.2010, súd uznesením zo dňa 29.7.2010 exekučné konanie zastavil právoplatne ku dňu 16.8.2010.

Zo spisu 11Er/795/2009 (týka sa spisu 4C/334/2012 - žaloba označená ako NZP, s ktorým sa súd oboznámil a po oboznámení bol spis vrátený k spisu 9C/163/2012, ktorý bol spojený na spoločné konanie s inými spismi a konanie sa vedie pod sp.zn. 9C/92/2012) a zistil, že dňa 12.10.2009 pred súdnym exekútorom bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. S.S. pre vymoženie istiny 778,67 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12821/09 zo dňa 28.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.8.2009 a vykonateľnosť dňa 20.8.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 4.11.2009. Súd výzvou zo dňa 18.11.2009 vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 28.7.2008 a všeobecných obchodných podmienok s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor reagoval podaním z 25.11.2009 a súdu oznámil, že po dohode s oprávneným sa rozhodli nepredkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie ani v priebehu exekučného konania, keďže takáto žiadosť súdu nemá oporu v zákone. Po doručení tohto vyjadrenia exekútora uznesením č.k. 11Er/795/2009-10 zo dňa 26.1.2010 žiadosť zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 3CoE 179/2010-23 zo dňa 17.5.2010.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.6.2010, súd uznesením zo dňa 29.7.2010 exekučné konanie zastavil právoplatne ku dňu 6.8.2010.

Zo spisu 11Er/107/2009 (týka sa spisu 4C/204/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 17.2.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej A. O. pre vymoženie istiny 252,95 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11403/2008 zo dňa 18.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.12.2008 a vykonateľnosť 11.12.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 13.3.2009. Súd vyzval oprávneného výzvou z 18.3.2009 na odôvodnenie výpočtu trov exekúcie, keďže neboli vypočítané zákonným spôsobom. Odpoveď súdu bola doručená 17.4.2009. Výzvou z 11.5.2009 bol exekútor vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy zo dňa 25.2.2008 a obchodných podmienok úverových produktov k tejto zmluve. Exekútor reagoval dňa 19.5.2009 a odmietol zmluvu predložiť tvrdiac, že exekučný súd nemá právo preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotoveniu exekučného titulu. Dňa 8.6.2009 súd opakovane vyzval exekútora na predloženie zmluvy s poukazom na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor súdu oznámil, že výzvu dňa 17.6.2009 zaslal oprávnenému, ktorý 2.7.2009 žiadal informáciu o stave konania. Súd opätovne žiadal oprávneného 9.7.2009 o predloženie zmluvy o úvere, ktorá nebola predložená, jej zaslanie bolo urgované 27.10.2009 a zmluva o úvere bola zaslaná podaním zo dňa 11.11.2009, ktoré bolo doručené súdu 13.11.2009. Súd uznesením č.k. 11Er/107/2009-20 zo dňa 26.11.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania zo sumy 244,98 eur nad výšku 8,5 % ročne od 2.8.2008 do zaplatenia zamietol a súčasne zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 20,45 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.2.2010. V deň vydania uznesenia súd vydal aj poverenie na zbytok vymáhaného nároku v zmysle žiadosti exekútora o udelenie poverenia. Uznesením zo dňa 26.7.2010 v časti, v ktorej bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 11Er/551/2011 (týka sa spisu 4C/209/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 3.6.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému R. S. pre vymoženie istiny 861,13 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02657/11 zo dňa 5.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.5.2011 a vykonateľnosť 26.5.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 15.8.2011. Poverenie bolo vydané 24.8.2011, teda v lehote. Žalobný návrh nie je opodstatnený.

Zo spisu 11Er/276/2010 (týka sa spisu 4C/279/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 10.3.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej P. V. pre vymoženie istiny 306,-- eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 18735/09 zo dňa 24.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.12.2009 a vykonateľnosť 17.12.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 26.4.2010. Keďže zo zmluvy vyplývalo, že úver bol poskytnutý povinnej na účely výkonu povolenia, súd žiadal ÚPSVaR V., aby oznámil, či povinná v priebehu r. 2009 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Súdu bolo podaním z 11.5.2010 oznámené, že povinná bola evidovaná do 11.5.2005 a od 12.7.2005 bola vyradená z evidencie. Poverenie po tomto zistení súd vydal dňa 6.7.2010. Toto konanie skončilo vrátením poverenia súdu dňa 27.10.2010 z dôvodu, že celá pohľadávka oprávneného, príslušenstva aj trov exekučného konania bola vymožená.

Zo spisu 11Er/74/2004 (týka sa spisu 4C/145/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 17.5.2004. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej O. S. pre vymoženie istiny 12 960,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 408/2004, Nz 10454/2004, ktorú vyhotovil notár JUDr. Ondrej Ďuriač dňa 8.2.2004. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 24.5.2004. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 7.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu v lehote 10 dní. Exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal nereagoval a súd uznesením č.k. 11Er/74/2004-21 zo dňa 28.1.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 12CoE 65/2011 zo dňa 21.7.2011 potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o zastavení exekúcie a trovách exekúcie a odmietol odvolanie vo výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.9.2011.

Zo spisu 11Er/558/2006 (týka sa spisu 4C/172/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 18.10.2006. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Y. Z. pre vymoženie istiny 25 452,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR č. 1725/06 zo dňa 1.6.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.6.2006 a vykonateľnosť 22.6.2006. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 26.2.2007. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 20.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu v lehote 10 dní. Súčasne bol oprávnený vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere za účelom posúdenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. Oprávnený 6.12.2012 zmluvu o úvere zaslal. Súd podaním z 30.12.2010 urgoval vyjadrenie pôvodného exekútora k návrhu na zmenu exekútora, pôvodný exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal súd podaním z 28.12.2010 oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora, vyčíslił trovy exekúcie. Súd uznesením č.k. 11Er/558/2006-28 zo dňa 7.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 12CoE 104/2011 zo dňa 21.7.2011 potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o zastavení exekúcie a trovách exekúcie a odmietol odvolanie vo výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.8.2011.

Zo spisu 11Er/697/2006 (týka sa spisu 4C/176/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 28.12.2006. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému H. Z. pre vymoženie istiny 9 480,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 2299/06 zo dňa 27.6.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.7.2006 a vykonateľnosť 27.7.2006. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 23.2.2007. Dňa 8.10.2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 18.11.2009 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi

JUDr. Renáta Ďurkovej na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu v lehote 10 dní. Exekútorka podaním z 30.11.2009 súhlasila s návrhom na zmenu exekútora a zaslala exekučný spis, vyčísliła trovy exekúcie. Súd uznesením č.k. 11Er/697/2006-14 zo dňa 5.2.2010 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Krutého a rozhodol o trovách pôvodného exekútora. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.2.2010.

Zo spisu 11Er/258/2006 (týka sa spisu 4C/310/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 7.4.2006. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej H. H. pre vymoženie istiny 10 980,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 7130/2005, Nz 68245/2005, ktorú vyhotovil notár JUDr. Ondrej Ďuriač dňa 26.12.2005. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 5.5.2006 a uznesením zo dňa 25.10.2006 čo do trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 600,-- Sk bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Dňa 5.10.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 18.10.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu v lehote 10 dní. Pôvodný exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešela podaním zo dňa 2.12.2010 súhlasil so zmenou exekútora a zaslal vyúčtovanie trov exekúcie. Uznesením č.k. 11Er/258/2006-27 zo dňa 23.2. súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 2CoE 89/2011-21 zo dňa 7.10.2011 potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o zastavení exekúcie, odmietol odvolanie vo výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora a zrušil uznesenie vo výroku o trovách exekúcie. V zrušenej časti súd rozhodol uznesením zo dňa 8.12.2011.

Zo spisu 11Er/85/2007 (týka sa spisu 4C/307/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 22.2.2007. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej S. V. pre vymoženie istiny 9 240,-- Sk s príslušenstvom. Exekučným titulom rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 4837/06 zo dňa 30.10.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.11.2006 a vykonateľnosť 23.11.2006. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 8.3.2007 okrem časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 614,-- Sk, v ktorej bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia uznesením zo dňa 16.3.2007 zamietnutá. Dňa 5.10.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 18.10.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi Ing. Bc. Radoslavovi Kešelaovi na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu v lehote 10 dní. Súčasne súd oprávneného vyzval na zaslanie zmluvy o úvere, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Pôvodný exekútor podaním z 6.12.2010 súhlasil s návrhom na zmenu exekútora a zaslal exekučný spis, nevyčíslił trovy exekúcie. Súd preto podaním zo dňa 20.12.2010 vyzval exekútora na oznámenie, či žiada priznať trovy exekúcie a súčasne urgoval predloženie exekučného spisu. Exekútor 2.2.2011 trovy exekúcie vyčíslił a exekučný spis zaslal. Uznesením č.k. 11Er/85/2007-29 zo dňa 8.2.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril exekútora JUDr. Krutého a rozhodol o trovách pôvodného exekútora. Súčasne exekúciu v časti úroku z omeškania nad výšku 8 % ročne zo sumy 298,75 eur zastavil. V dôsledku odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením 5CoE 72/2011-40 zo dňa 17.8.2011 prvostupňové uznesenie potvrdil. Uznesenie zo dňa 8.2.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5CoE 72/2011 zo dňa 17.8.2011, nadobudlo právoplatnosť 17.10.2010.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v

exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Podaním, ktoré došlo súdu 13.6.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 31.5.2013 zaslanom elektronicky, ktoré v písomnom vyhotovení zaslal až 23.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/81/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,

c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/81/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/81/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol ako návrh nedôvodný.

Zo zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého si žalobca uplatnil náhradu škody súd cituje:

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému

bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. Pri žalobách označených ISTINA-RS 4C/118/2012/, 4C/150/2012, 4C/162/2012, 4C/249/2012, 4C/251/2012, 4C/253/2012, 4C/290/2012 a v žalobách označených NZP - 4C/190/2012, 4C/269/2012, 4C/298/2012, 4C/329/2012, 4C/334/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - 4C/204/2012, 4C/209/2012, 4C/279/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - 4C/145/2012, 4C/172/2012, 4C/176/2012, 4C/307/2012, 4C/310/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach bolo rozhodované v priebehu r. 2010-211 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27.9.2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti

stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/118/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/118/2012/, 4C/150/2012, 4C/162/2012, 4C/249/2012, 4C/251/2012, 4C/253/2012, 4C/290/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NŽP - 4C/190/2012, 4C/269/2012, 4C/298/2012, 4C/329/2012, 4C/334/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/204/2012, 4C/209/2012, 4C/279/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spisy 4C/145/2012, 4C/172/2012, 4C/176/2012, 4C/307/2012, 4C/310/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/118/2012/, 4C/150/2012, 4C/162/2012, 4C/249/2012, 4C/251/2012, 4C/253/2012, 4C/290/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok. V exekučných veciach, kde bola zamietnutá žiadosť exekútora o vydanie poverenia 11Er/570/2010, 11Er/2/2012, 11Er/600/2009, 11Er/613/2009, 11Er/289/2011, žalobca ako oprávnený využil právo podať opravný prostriedok. O odvolaní žalobcu rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý vo všetkých veciach prvostupňové rozhodnutia, ktorými boli zamietnuté žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie potvrdené. Vo veci sp.zn. 11Er/67/2011 a 11Er/106/2011 opravný prostriedok ani podaný nebol. Vo všetkých veciach sa súd zaoberal zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu, nakoľko vo všetkých prípadoch šlo o spotrebiteľské zmluvy. Teda exekučné konanie bolo posudzované nielen podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka, ale aj smernice 93/13 EHS. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu a teda súd bol nielen oprávnený, ale aj povinný v zmysle vyššie uvádzaných ustanovení skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku

a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov iba čiastočne.

V konaniach 4C/190/2012, 4C/269/2012, 4C/298/2012, 4C/329/2012, 4C/334/2012- návrhy označené ako NZP žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu.

Vo veci 11Er/289/2009 (4C/190/2012) súd rozhodol o žiadosti exekútora po zákonnej lehote a to z dôvodu, že opätovne skúmal zákonnosť exekučného titulu vyžadujúc relevantné dôkazy, zmluvu o úvere a všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Žalobca odmietal tieto listinné dôkazy predložiť tvrdiac, že súd nemá právomoc exekučný titul preskúmať a preto k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia došlo uznesením 24.2.2010, hoci žiadosť súdneho exekútora bola súdu doručená 25.5.2009. Súd súvisle opakovanými urgenciami žiadal o predloženie listín, pričom sám oprávnený žiadal predĺžiť lehotu na predloženie listín o 60 dní. Uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia zo dňa 24.2.2010 bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach z 31.5.2010 potvrdené.

V konaní sp.zn. 11Er/781/2010 (4C/269/2012), v ktorom bola žiadosť súdneho exekútora doručená 26.11.2010, súd rozhodol o zamietnutí žiadosti 8.12.2010, teda v lehote a nebolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že o zamietnutí žiadosti bolo rozhodnuté po 15-dňovej lehote. Napriek tomu, že žalobca podal odvolanie proti uzneseniu prvostupňového súdu, toto odvolanie zobrať späť a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28.6.2011 odvolacie konanie zastavil.

Vo veci 11Er/67/2010 (4C/298/2012) a 11Er/974/2009 (4C/329/2012) sa postup žalobcu resp. oprávneného zopakoval, pretože na žiadosť súdu o predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok napriek poučeniu súdu v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. a zákona č. 258/2001 Z.z., exekútor spolu s oprávneným oznámili, že sa vzájomne dohodli na tom, že žiadne listiny nebudú súdu predkladať, nakoľko súd nemá oprávnenie tieto listiny skúmať. Takýto postup sa zopakoval aj v spise 11Er/795/2009 (4C/334/2012). Vo všetkých oboznamovaných predchádzajúcich troch veciach rozhodoval o odvolaniach žalobcu proti uzneseniam o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia Krajský súd v Košiciach, ktorý prvostupňové rozhodnutia potvrdil.

V súvislosti s tvrdeným a namietaným postupom súdu, že rozhodol o zamietnutí žiadosti exekútora po 15-dňovej lehote, súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ktoré boli sťažnosťami na prietahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prietahy v konaniach. V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konania vedeného pod sp.zn. 4C/204/2012, 4C/209/2012 a 4C/279/2012 (návrh označený ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

V spise 11Er/107/2009 (4C/204/2012) bol oprávnený opätovne vyzývaný na predloženie úverovej zmluvy, ktorá napriek žiadosti podanej 13.3.2009, bola súdu zaslaná až 11.11.2009. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že povinný bol podnikateľ, pričom poverenie bolo vydané iba na časť vymáhaného nároku a uznesením z 26.11.2009 bola žiadosť exekútora v časti úrokov z omeškania a v časti trov právneho zastúpenia v exekúcii zamietnutá.

V spise 11Er/551/2011 (4C/209/2012) bola žiadosť exekútora na vydanie poverenia doručená súdu 15.8.2011 a poverenie bolo vydané 24.8.2011, teda v lehote. Tento návrh vôbec nemal byť žalovaný, je neopodstatnený a v tomto prípade už vôbec nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup súdu, napriek tomu sa žalobca voči štátu bezdôvodne domáha náhrady škody.

Zo spisu 11Er/276/2010 (4C/279/2012) bolo zistené, keďže v zmluve o úvere sa uvádzalo, že úver bol poskytnutý povinnej na účely výkonu povolania, že súd zisťoval skutočný účel poskytnutia úveru a zisťoval, či povinná je evidovaná ako nezamestnaná na príslušnom úrade. Až potom, čo zistil, že z evidencie bola vyradená v r. 2005 a úverová zmluva bola uzavretá v r. 2009, vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 6.7.2010, pričom exekúcia skončila vymožením celej pohľadávky a poverenie exekútor vrátil už 27.10.2010.

Aj pri tomto type žalôb vo všetkých prípadoch boli exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, preto sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

V konaniach sp.zn. 4C/145/2012, 4C/172/2012, 4C/176/2012, 4C/307/2012, 4C/310/2012 - návrhy označené ako ZE, malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 11Er/74/2004 (4C/145/2012) bolo zistené, že 18.10.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 7.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný exekútor nereagoval.

Súd uznesením z 28.1.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol. Krajský súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a zastavenia exekúcie a odmietol odvolanie vo výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora.

Veci 11Er/558/2006 (4C/172/2012) bolo zistené, že 18.10.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 20.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, predloženie exekučného spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. Pôvodný exekútor nereagoval, preto 30.12.2012 súd urgoval vyjadrenie a až 28.12.2010 pôvodný exekútor vyslovil súhlas so zmenou exekútora, vyčíslil trovy exekúcie a zaslal exekučný spis. Súd uznesením z 7.2.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, pričom uznesenie zo dňa 7.1.2011 bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach.

Vo veci 11Er/697/2006 (4C/176/2012) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený 8.10.2009, pôvodná exekútor JUDr. Ďurkiovská podaním z 30.11.2009 súhlasila s návrhom na zmenu, zaslala exekučný spis a vyčíslila trovy exekúcie, pričom súd uznesením z 5.2.2010 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Krutého.

Zo spisu 11Er/258/2006 (4C/310/2012) bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 5.10.2010, dňa 18.10.2010 súd doručil toto podanie pôvodnému exekútorovi, žiadal o zaslanie exekučného spisu a vyčíslenie trov exekúcie v lehote 10 dní. Pôvodný exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešefák až 2.12.2010 zaslal spis so súhlasom na zmenu exekútora a vyúčtovanie trov. V tomto prípade opäť uznesením z 23.2.2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú, súčasne exekúcia zastavená a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietnutý. Aj o tomto uznesení rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý potvrdil výrok uznesenia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení. Odvolanie vo výroku o zamietnutí žiadosti na zmenu súdneho exekútora odmietol.

Zo spisu 11Er/85/2007 (4C/307/2012) bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol podaný 5.10.2010, dňa 18.10.2010 bol pôvodný exekútor vyzvaný na písomné vyjadrenie, vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie spisu, pričom až 6.12.2010 pôvodný exekútor Bc. Ing. Radoslav Kešefák súhlasil s návrhom na zmenu exekútora, avšak nevyčíslil trovy exekúcie. Preto súd opätovne vyzval exekútora na oznámenie, či žiada priznať trovy exekúcie a urgoval zaslanie exekučného spisu. Exekútor dňa 2.2.2011 trovy exekúcie vyčíslil a exekučný spis zaslal. Uznesením zo dňa 8.2.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora. Súčasne čiastočne exekúciu vo vzťahu k úrokom z omeškania zastavil.

Zo všetkých spisov, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody z dôvodu, že exekučný súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote vyplýva, že súd vykonával úkony, žiadal vyjadrenia pôvodného exekútora, vyčíslenie trov exekúcie, o ktorých musí rozhodnúť pri zmene exekútora a zaslanie exekučného spisu. I keď exekučný súd o žiadostiach oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v 30-dňovej lehote, realizoval úkony, ktoré boli efektívne a viedli k rozhodnutiu o žiadosti exekútora.

Súd opätovne poukazuje na už v odôvodnení uvádzané skutočnosti, týkajúce sa vytykaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Čo sa týka sťažností podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach, všetky sťažnosti boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v plnom rozsahu zamietol. Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca

neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Žalobca v svojom žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhovie, nevydáva o tom zvlášť rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 20.3.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.